SAK 7/2026

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62ºN I 2027

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter sei nord for 62°N i 2027 for Sametinget jf. lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 4-3. Det er gjennomført konsultasjon og forslaget legges frem etter enighet med Sametinget. Åpen gruppe anses spesielt viktig i denne sammenhengen. Gruppen foreslås regulert med 30 tonn maksimalkvote og 4 tonn garantert kvote, mens de senere årene har vært fritt fiske. Maksimalkvotene anses fortsatt å gi grunnlag for et betydelig fiske og inntektspotensial. Dette forsterkes av at salgsprisene har økt kraftig. Det finnes trolig også en del samiske fiskere spesielt i den minste hjemmelslengdegruppen i lukket gruppe. Her er det også kraftig overregulering, og dermed stort fangstpotensial. Forslaget til regulering anses på denne bakgrunn legge til rette for samiske interesser.

1. Sammendrag

Bestandsestimatene er betydelig redusert de senere årene og er nå falt under punktet der handlingsregelen kan fravikes. Seikvoten er fastsatt i tråd med kvoterådet til 127 807 tonn i 2027. Dette er en reduksjon på om lag 22 % fra inneværende år. Reguleringsopplegget fra 2026 foreslås i hovedsak videreført. Dette gjelder også fordelingen mellom reguleringsgrupper og størrelsen på viktige avsetninger. Det foreslås imidlertid ikke å benytte muligheten for kvotefleksibilitet.

I fisket etter sei med not foreslås det maksimalkvoter med 15 % overregulering og garanterte kvoter i bunn. Det foreslås å videreføre ordningen med at fartøy med hjemmelslengde under 15 meter får overreguleringen som garantert kvantum. Ordningen med 35 cm minstemål for de første 3000 tonn sør for 66° 33’ N foreslås bortfalt.

I fisket etter sei for konvensjonelle havfiskefartøy med seigarntillatelse foreslås det fartøykvoter på 205 tonn, som innebærer en overregulering på ca. 10 %. For trålerne foreslås det fartøykvoter uten overregulering.

Fartøy som fisker i lukket gruppe med konvensjonelle redskap foreslås regulert med maksimalkvoter med en garantert komponent. Modellen for og nivået på overreguleringen foreslås videreført. Tilgjengelighetssituasjonen gjør det krevende å finne gode overreguleringssatser. Åpen gruppe har tidligere hatt fritt fiske fra årets begynnelse. Her foreslås det en maksimalkvote på 30 tonn og garantert kvote på 4 tonn.

2. Fisket i 2025

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 193 117 tonn for 2025, hvorav 13 750 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 146 tonn til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, 350 tonn til agnformål og 1 458 og 313 tonn til rekrutteringsordningen for lukket og åpen gruppe. Dette ga en disponibel kvote på 175 100 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene. I tillegg ble det gjort justeringer gjennom kvotefleksibilitetsordningen. Fordelingen mellom reguleringsgruppene og utnyttelsen er oppsummert i Tabell 1. I 2025 ble det i alt fisket vel 141 800 tonn sei nord for 62ºN til en førstehåndsverdi av ca. 2,62 milliarder kroner.

Tabell 1 Gruppekvoter og fangst i 2025

Fartøygrupper	Forskrifts-kvote	Justert kvote	Fangst	Rest-kvote	Utnyttelse
Trål	**64 787**	**71 015**	51 485	19 530	72 %
Torsketrålere	51 830	56 450	41 400	15 050	73 %
Seitrålere	12 457	14 065	9 996	4 069	71 %
Pelagiske trålere	500	500	89	411	18 %
Not[1]	**43 775**	**51 430**	35 766	15 664	70 %
Konvensjonelle	**67 996**	**75 045**	51 776	23 269	69 %
Lukket gruppe[1]:	51 362	56 359	38 842	17 517	69 %
Under 11 m hj.l.	*13 661*	*16 016*	10 172	5 844	64 %
11 - 14,9 m hj.l.	*14 094*	*14 854*	11 314	3 540	76 %
15 - 20,9 m hj.l.	*12 169*	*12 872*	9 621	3 251	75 %
21 - 27,9 m hj.l.	*11 438*	*12 617*	7 735	4 882	61 %
Åpen gruppe	9 315	*10 944*	*6 355*	4 589	*58 %*
Konv. havfiskefart.	7 319	*7 742*	*6 579*	1 163	*85 %*
Forskning og underv.	146	146	22	124	15 %
Agn	350	350	347	3	99 %
Rekreasj. og ungd.fiske[2]	2 000	2 000	2 000	0	100 %
Rekr. kvote åpen gr.	313	313	94	219	30 %
Annet[3]			284	- 278	
Totalt	179 367	200 299	141 774	58 525	71 %

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet

[1] 5 902 tonn sei med konvensjonelle redskap er belastet seinotkvoten.

[2] Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 405 tonn

[3] Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser.

Mens gruppene generelt hadde god kvoteutnyttelse i 2024, opplevde alle fartøygruppene utfordringer i fisket i 2025. Det var spesielt utfordringer med svak tilgjengelighet, men også knyttet til fangst av små sei, spesielt i seinotfisket, men også med snurrevad. Det ble gjort flere justeringer i maksimalkvotene. Kvotefleksibilitetsoppgjøret ble justert slik at grupper som bidro til økt utnyttelse av totalkvoten ikke ble trukket for dette. Dermed ble fartøykvotene for konvensjonelle havfiskefartøy økt i mars. Tilgjengelighetsproblematikken medførte svak utnyttelse av gruppekvotene, og trålfartøyene ble gitt maksimalkvotetillegg i slutten av november. Det samme ble gjort for fartøy i lukket gruppe. I starten av desember ble seigarnfartøyene gitt maksimalkvotetillegg.

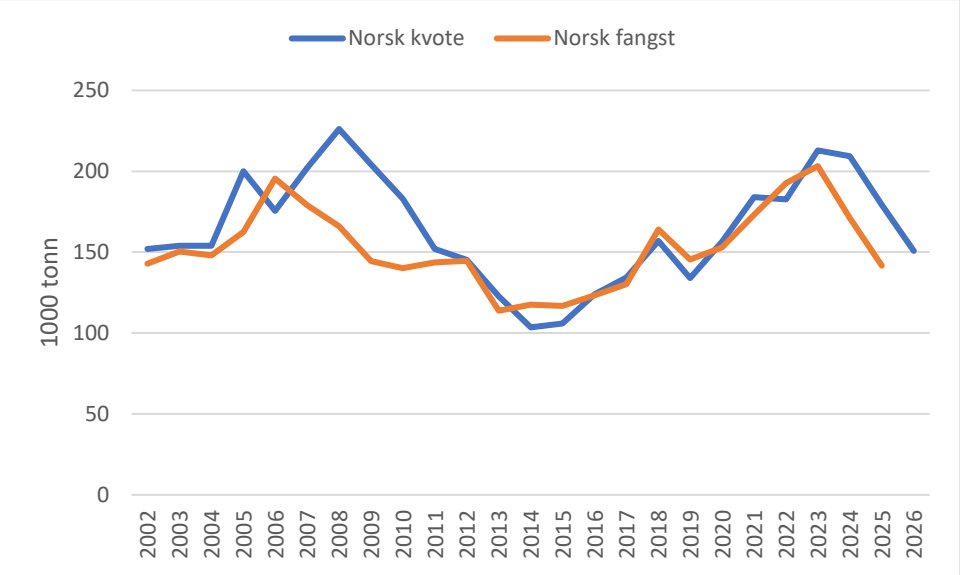
Tabell 2 viser overreguleringen i de enkelte lengdegruppene i løpet av året. Fartøy i åpen gruppe hadde fritt fiske hele året.

Tabell 2 Overregulering i lukket gruppes fiske etter sei nord for 62°N i 2025

Hjemmels - lengde	Største lengde	1. jan tom. 27. nov	28. nov –
U. 11 m	U. 11 m	***3 000 %***	***Fritt fiske***
	11-14,9 m	1 500 %	Fritt fiske
	O. 15 m	1 100 %	Fritt fiske
11-14,9 m	U. 15 m	***200 %***	***400 %***
	O. 15 m	100 %	200 %
15-20,9 m	U. 21 m	***100 %***	***100 %***
	O. 21 m	50 %	50 %
21-27,9 m		***20 %***	***35 %***

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av sei fra år 2002. Kvotene er her ikke justert for kvotefleksibilitet. I en periode mellom 2007 til og med 2011 var kvoteutnyttelsen lav, men har utenom dette vært relativt høy. Det laveste kvotenivået opplevde man i 2014-2015, og kvoten har siden generelt økt. De siste årene har kvoten blitt redusert, og dette forventes også fremover.

Figur 1 Norske kvoter og fangst av sei nord for 62°N i årene 2002 til 2026

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet

3. Generelt om fisket i 2026

Tabell 3 Kvotesituasjonen (tonn) i 2026

Land	Kvote
Norge	150 770
Andre land	13 379
Totalt	164 149

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fordelt som vist i Tabell 3. Av den norske kvoten er 156 tonn avsatt til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av ungdoms- og

rekreasjonsfiske, 350 tonn til agnformål og 1 397 og 255 tonn til rekrutteringsordningen for henholdsvis lukket og åpen gruppe. Dette ga en disponibel kvote på 146 612 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene, som vist i Tabell 4.

Tabell 4 Gruppekvoter (tonn) i 2026

Fartøygrupper	Gruppekvoter
Not	36 653
Konvensjonelle	55 713
Lukket gruppe	41 785
Åpen gruppe	7 800
Havfiskefartøy	6 128
Trål	54 246
Torsketrål	43 397
Seitrål	10 349
Pelagiske trålere	500

Det ble innført kvotefleksibilitet for sei over årsskiftet på gruppenivå fra 2016, etter samme modell som for torsk og hyse. Dette betyr at inntil 10 % av ubenyttet kvote kan overføres fra ett kvoteår til det neste, mens fiske over totalkvoten går til fratrekk på neste års kvote i sin helhet såfremt overfisket ikke skyldes Fiskeridirektoratets refordeling. I slike tilfeller skal belastningen av gruppekvoten ikke overstige 10 % av den gruppekvoten som er overfisket. Nærings- og fiskeridepartementet besluttet på bakgrunn av den utfordrende bestandssituasjonen og handlingsregelens implikasjoner å ikke overføre noe av den gjenstående kvoten fra 2025 til 2026.

Tabell 5 Gruppekvoter og foreløpig fangst i 2026

Fartøygrupper	Forskr.-kvote	Justert kvote[1]	Fangst	Rest	Utnyttelse (%)
Trål[2]	54 246	54 246	26 679	27 567	49 %
Torsketrålere	43 397	43 397	22 999	20 398	
Seitrålere	10 349	10 349	3 606	6 743	
Pelagiske trålere	500	500	74	426	
Not[3]	36 653	36 653	25 318	11 335	69 %
Konvensjonelle	57 110	57 110	32 156	24 954	56 %
Lukket gruppe[3]:	43 182	43 182	23 505	19 677	54 %
Under 11 m hj.l.	11 476	11 476	6 484	4 992	56 %
11 - 14,9 m hj.l.	11 835	11 835	6 449	5 386	54 %
15 - 20,9 m hj.l.	10 473	10 473	5 941	4 532	57 %
21 - 27,9 m hj.l.	9 398	9 398	4 632	4 766	49 %
Konv. havfiskefartøy	6 128	6 128	2 385	3 743	39 %
Åpen gruppe	7 800	7 800	6 266	1 534	80 %
Forskning og undervisning	156	156	14	142	9 %
Agn	350	350	259	91	74 %
Rekreasj. og ungdomsfiske[4]	2 000	2 000	2 000	0	100 %
Rekrutteringskv. åpen gr.			0	0	
Annet[5]	255	255	35	220	14 %
Totalt	150 770	150 770	86 541	64 229	57 %

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per uke 41 2026

[1] Kvoter justert for kvotefleksibilitet.

[2] Det er foreløpig ikke beregnet hvor mye som er fisket av torsketrålere med strukturkvote seitrål.

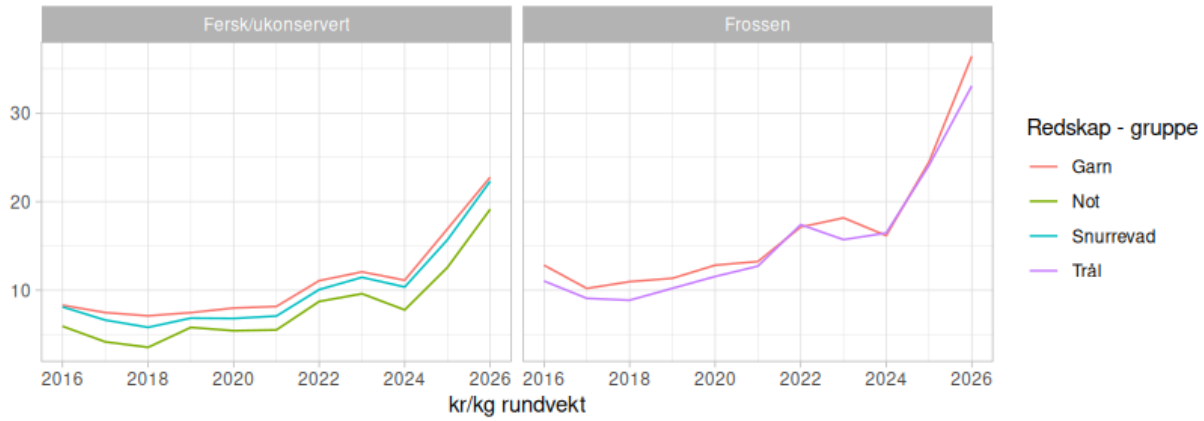
[3] 3 346 tonn sei med konvensjonelle redskap er belastet seinotkvoten.

[4] Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 458 tonn

[5] Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser.

Tabell 5 gir en oversikt over kvoter og fangst av sei i 2026 per uke 41. Omtrent 57 % av den justerte kvoten er oppfisket, og det gjenstår ca. 64 250 tonn. På tilsvarende tidspunkt i fjor var 64 % av den justerte kvoten oppfisket og det gjensto ca. 75 000 tonn. Førstehåndsverdien utgjør vel 2,16 milliarder kroner. Førstehåndsprisene har generelt økt de siste 7 årene og de to siste årene har prisene økt spesielt sterkt. Dette gjelder for alle redskapsgrupper, både for fersk og frossen fisk, som vist i figuren under.

Figur 2 Gjennomsnittlig førstehåndspris sei nord for 62°N for ulike redskapsgrupper og konservering (Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret)

De følgende delkapitlene gir en nærmere redegjørelse av utviklingen i fisket i de ulike fartøygruppene.

3.1. Notfisket

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for kystfartøy med største lengde på 13 meter og over har vært lukket siden 1999. Fartøy med største lengde under 13 meter kan delta i åpen gruppe. Notfisket med fartøy med lasteromsvolum over 500 m^3 krever spesiell tillatelse (seinottillatelse, tidligere seinotkonsesjon). Det er tre fartøy som har slik tillatelse per 28. sept 2026. I tillegg er det 88 fartøy som har deltakeradgang i notfisket.

Tabell 6 Maksimal- og garanterte kvoter (tonn) i 2026

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal-kvoter	Garanterte kvoter
Under 15 m	1,00		102,06
15 – 20,9 m	1,50	153,08	133,12
21 – 22,9 m	2,03	207,17	180,15
23 – 25,9 m	2,43	248,00	215,65
26 meter og over	2,82	287,80	250,26
Seinottillatelse	5,64	575,60	500,52

Fartøy i lukket gruppe var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter. Kvotene er justert for kvotefleksibilitet og kvote avsatt til andre land. Kvotene etter kvotefleksibilitetsoppgjøret i februar er vist i Tabell 6. Inneværende år fikk fartøy med

hjemmelslengde under 15 meter overreguleringen som garantert kvantum. Overreguleringen for alle fartøy utgjorde 15 % ved årets start. For fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde på eller over 15 meter utgjør kvoteenheten for garantert kvote 88,7446 per kvotefaktor. Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande tilsvarende kvote som fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter.

Gruppekvoten for notfartøy ble i 2026 fastsatt til 36 653 tonn. Dersom fisket på maksimalkvotene stoppes, fortsetter fisket innenfor garantert kvantum. Det gjensto om lag 11 300 tonn av justert gruppekvote per 11. oktober og fisket på maksimalkvotene er ikke stoppet. For seinotfisket ble det innført og praktisert en ordning med forhåndsstengte felt og krav om prøvefiske, lengdemåling og innmelding av resultatene til Fiskeridirektoratet. Det er rapportert målinger fra mer enn 600 notkast. Som for fjoråret har det vært gjennomført et betydelig antall kontroller med fangstene av både Fiskeridirektoratet og Kystvakten.

Unntaket fra 40 cm minstemål i området mellom 66°33'N og 62°N opphører når Fiskeridirektoratet har beregnet de første 3 000 tonn i området oppfisket, uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene. Minstemålet på 35 cm ble opphevet fra og med 23. april, dette var om lag en måned tidligere enn året før.

Tillatt innblanding av undermåls sei i notfisket er 20 %. I området mellom 62°N og 66°33'N tillates det 30 % innblanding når minstemålet er 40 cm, og 10 % når minstemålet er 35 cm.

3.2. Fisket med konvensjonelle redskap

Reguleringsopplegget i 2026 er tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy, lukket og åpen kystgruppe.

Gruppekvoten for konvensjonelle havfiskefartøy ble i 2026 fastsatt til 6 128 tonn, og 500 tonn er avsatt til dekning av bifangst. Det ble fastsatt en fartøykvote på 272 tonn per kvotefaktor for fartøy som fisker etter sei med garn. Denne innebar en overregulering på om lag 7,3 %. Gruppen har så langt svak kvoteutnyttelse, noe som trolig henger sammen med den utfordrende bestandssituasjonen og svak tilgjengelighet på større fisk. Dersom fisket etter sei med garn stoppes, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, er det tillatt med inntil 25 % bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Fartøy i lukket gruppe er innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde, og hver lengdegruppe har egne gruppekvoter. For å oppnå god samlet kvoteutnyttelse ble alle lengdegrupper tildelt overregulering fra årets start. Overreguleringen er utdelt som maksimalkvoter og fartøyene har garanterte kvoter uten overregulering i bunn. Overreguleringsgraden går fram av Tabell 7.

Tabell 7 Overregulering i lukket kystgruppes fiske etter sei nord for 62°N i 2026

Hjemmels-lengde	Største lengde	Over-regulering	1. jan
Under 11 m	Under 11 m	***Hel***	***3 000 %***
	11 - 14,9 m	Halv	1 500 %
	Over 15 m	Kvart	750 %
11 - 14,9 m	Under 15 m	***Hel***	***200 %***
	Over 15 m	Halv	100 %
15 - 20,9 m	Under 21 m	***Hel***	***100 %***
	Over 21 m	Halv	50 %
21 - 27,9 m			***20 %***

Fartøy i lukket gruppe har per 11. oktober fisket om lag 23 500 tonn. Det vil si at det gjenstår 19 700 tonn (46 %). Fangsttakten har generelt vært noe tregere enn tidligere år for de fleste hjemmelslengdegruppene. Det er ikke gjort endringer i maksimalkvotene. Først og fremst er det svært få fartøy som er begrenset av disse, men også den utfordrende tilgjengeligheten tilsier at de øvrige fartøyenes fangstmuligheter bør prioriteres.

Åpen gruppe har fisket ca. 6 300 tonn så langt i år, det vil si at det gjenstår nesten 1 500 tonn (20 %) av justert gruppekvote. Restkvoten er betydelig mindre enn tidligere år. Åpen gruppe har hatt fritt fiske fra årets begynnelse. Dersom det frie fisket må stoppes, fortsetter fisket innenfor garantert kvantum.

3.3. Trålfisket

Den samlede trålkvoten nord for 62ºN er 54 246 tonn, fordelt på torsketrålerne, seitrålerne og en bifangstavsetning til industritrålfisket. Også her har fisket gått tregere enn tidligere år, og det gjenstår om lag 27 600 tonn av gruppekvoten.

3.3.1. Torsketrålerne

Torsketrålernes justerte gruppekvote på 43 397 tonn ble fordelt med garanterte fartøykvoter (422 tonn/faktor) uten overregulering. Torsketrålerne har tidligere år vært regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn.

3.3.2. Seitrålerne

Seitrålernes justerte gruppekvote på 10 349 tonn ble fordelt med garanterte fartøykvoter uten overregulering basert på en kvoteenhet på 826 tonn. Også disse har tidligere vært regulert med overregulerte maksimalkvoter.

3.3.3. Pelagiske trålere

For å dekke bifangst av sei for de pelagiske trålerne, herunder også i fisket etter vassild, nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på 500 tonn. For å unngå overskridelse og for å begrense seifisket med småmasket trål, er det satt et tak på 100 tonn sei per tråler fra årets begynnelse.

I trålfisket etter ulike pelagiske arter nord for 62°N er det hittil i år registrert fisket ca. 74 tonn sei av avsetningen på 500 tonn.

4. Seifisket nord for 62°N i 2027

4.1. Bestandssituasjonen og høstingsregelen

ICES har revidert bestandsberegningsmodellen noe de siste årene, og gytebestanden er nå vurdert noe lavere enn tidligere, mens fiskedødeligheten er noe høyere. Også uten disse endringene har bestanden blitt kraftig redusert de seneste årene, spesielt fra 2024.

Høstingsregelen gir i utgangspunktet et kvoteråd som er gjennomsnittet av de tre neste årenes kvote med en fiskedødelighet på 0,32. Maksimal endring i kvote skal være 15 % og F skal reduseres dersom gytebestanden faller under et definert nivå. ICES trekker frem at det er betydelig usikkerhet i bestandsvurderingen og presenterer flere fangstalternativer fremover. Disse skiller seg generelt ikke vesentlig fra rådet som følger av høstingsregelen.

Fortsatt vurderes gytebestanden å være over føre-var nivå, men har nå akkurat falt under MSY $B_{trigger}$. Dette betyr at høstingsregelens bestemmelse om maksimalt 15 % kvoteendring kan fravikes. Fiskedødeligheten (F_{4-7}) har vært over F_{MSY} de senere årene og forventes å være om lag 0,35 i 2026. Rekrutteringen har variert, med en relativt sterk årsklasse observert i 2019 og en svak i 2023.

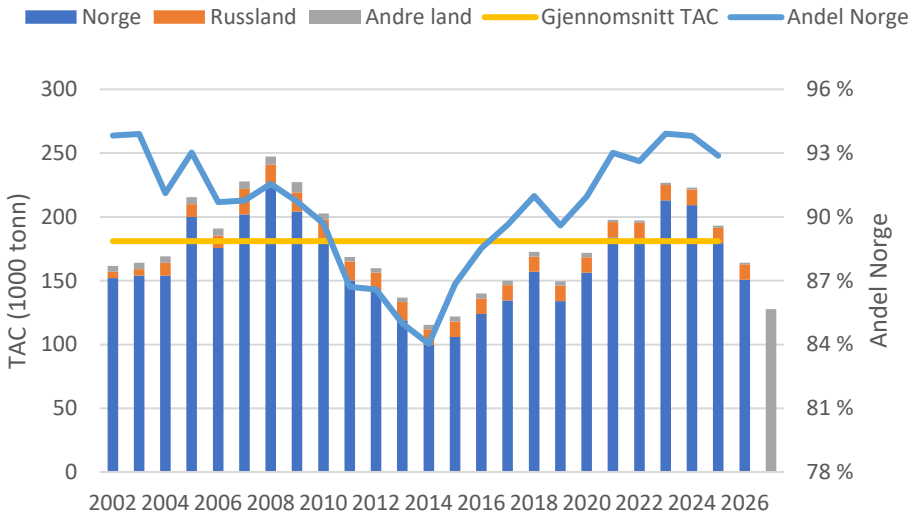
I henhold til høstingsregelen tilrår ICES en fangst på maksimalt 127 807 tonn, 22 % reduksjon fra forrige år. Dette er gjennomsnittet fra en justert tre-års framskrivning som gir predikerte fangster på om lag 118, 129 og 136 tusen tonn de neste tre årene. Etter noen år med betydelig nedgang i kvoten tilsier dette at det forventes økte kvoter fremover. Bifangst av vanlig uer bør holdes så lav som mulig og bifangsten av kysttorsk må også holdes lav.

4.2. Kvotesituasjonen

Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) har fastsatt totalkvoten i tråd med anbefalingen fra ICES. Næringsorganisasjoner har uttrykt bekymring for bestandssituasjonen og det har det vært arrangert fire drøftingsmøter i regi av NFD der mange aspekter i seiforvaltningen vært drøftet. Med videreførte avsetninger til andre land, vil nasjonal kvote bli 114 428 tonn. Det er da gjort avsetninger til Russland, EU, Færøyene og Grønland. Mengden avhenger av de kommende kvoteforhandlingene.

Figur 3 viser utviklingen i TAC og nasjonale kvoter av sei nord for 62°N. TAC var på sitt høyeste i 2008 og falt frem til 2014, før den igjen generelt styrket seg frem til 2023 og har falt kraftig de siste årene. I gjennomsnitt har TAC utgjort ca. 180 000 tonn.

Figur 3 TAC og kvoter til Norge, Russland og andre land i årene 2002-2027

4.2.1. Avsetninger til undervisnings- og forskningsformål

Fiskeridirektøren viser til den pågående prosessen med utlysning av forskningskvoter for 2027. Avsetningen til undervisnings- og forskningsformål er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. Dette utgjør imidlertid en svært liten andel av totalkvoten, og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering.

4.2.2. Agn

I 2026 ble det avsatt agnkvoter på 350 tonn sei, som ble disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning. Avsetningen er ikke fastsatt ennå, og det er antatt 350 tonn i reguleringsforslaget.

4.2.3. Avsetning til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske)

I 2026 er det avsatt 2 000 tonn sei til dekning av registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at all fangst skal avregnes totalkvoten, og foreslår derfor videreføring av avsetningen i 2027.

Havforskningsinstituttet kartla i 2009 deler av det kommersielle turistfisket, og beregnet et uttak av sei på om lag 800 tonn. Turistfiskevirksomheter skal registrere gjestenes fangster av torsk, kveite, sei, uer og steinbit. Det pågår arbeid med potensielt nye forvaltningstiltak for disse bedriftene, og Fiskeridirektoratet arbeider for å bedre datakvaliteten fra turistfiskebedriftene. Øvrig fritidsfiske består både av et omsatt og uregistrert uttak. Det samlede uttaket er usikkert, men det legges til grunn at hele avsetningen tas.

4.2.4. Rekrutteringskvoter

Med bakgrunn i kvotemelding 1 besluttet NFD å innføre en ny rekrutteringskvotebonusordning i åpen gruppe med virkning fra 2022 der et sett aktører tildeles kvote tilsvarende 80 % av fartøykvoten i lukket gruppe i fem år. Det er besluttet at avsetningene til ordningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på ulike fartøygrupper. Inneværende år ble det avsatt 255 tonn sei til ordningen. Avsetningen for 2027 avhenger av tildelingen som gjøres.

Mer informasjon framgår av pressemelding:

https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/ny-rekrutteringskvoteordning-for-2022/id2893653/

Fiskeridirektøren viser videre til at det fremdeles er behov for å avsette kvote til dekning av den tidligere rekrutteringsordningen. Fartøy med rekrutteringskvote reguleres ellers helt likt med fartøy i lukket gruppe. Inneværende år ble det avsatt 1 397 tonn sei til ordningen.

Seifisket for de aktuelle lengdegruppene er kraftig overregulert, som følge av den store variasjonen i fartøyenes kvoteutnyttelse. Dette betyr også at det er vanskelig å anslå mengden sei som bør avsettes til rekrutteringskvoter. Samtidig utgjør disse en relativt liten andel av det totale fisket, slik at betydningen av dette er relativt liten. Som et utgangspunkt er mengden illustrert med basis i kvotefaktorene som er tilknyttet rekrutteringskvoter i dag og den garanterte kvoteenheten for de respektive lengdegruppene.

Tabell 8 viser kvotefaktorer fordelt på hjemmelslengdegrupper i fisket etter sei nord for 62°N.

Tabell 8 Rekrutteringskvoter per hjemmelslengdegruppe (per. 16. okt 2026)

Hjemmelslengde	Sum kvotefaktorer rekrutteringskvoter	Kvoteenhet	Garanterte kvoter
Under 11 m	87,0914	3,36	293
11 - 14,9 m	191,4918	3,36	643
Totalt	278,5832		936

Størrelsen på avsetningen til rekrutteringskvoter er ikke kjent p.t. Avsetningen vil utgjøre en liten andel av totalkvoten i de enkelte fiskeriene og har derfor liten betydning for forslaget til regulering. Det er også stor variasjon i fartøyenes kvoteutnyttelse, og det foreslås eksempelvis fritt fiske i åpen gruppe, og svært høy overregulering i de øvrige aktuelle hjemmelslengdegruppene.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 156 tonn til rekrutteringskvotebonusordning og 936 tonn i tilknytning til rekrutteringskvotene i 2027, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål, not og konvensjonelle redskap.

4.2.5. Kvotefleksibilitet mellom kvoteår

Etter behandling på reguleringsmøtet 4. juni 2015 ble det innført kvotefleksibilitet i fisket etter sei over årsskiftet på gruppenivå fra 2016, etter samme modell som for torsk og hyse. I fisket etter torsk er det siden innført kvotefleksibilitet på fartøynivå. For store deler av seifisket anses dette lite hensiktsmessig ettersom det er høy overreguleringsgrad. Trålgruppen har generelt hatt høy utnyttelse og dette vil trolig også gjelde seigarnfartøyene fremover, selv om det er noe usikkerhet knyttet til den noe utfordrende tilgjengeligheten som har vært de to siste årene.

Det nye kvoteregisteret som er tatt i bruk gir i utgangspunktet gode muligheter for kvotefleksibilitet. Som nærmere forklart i saksdokumentet fra 2025 krever krysstruktureringen i trålgruppen at det gjøres manuelle korreksjoner for de aktuelle fartøyene ved alle endringer i kvoteenheter, eksempelvis splitting og flytting av fisketillatelser og ved kvoteårets slutt. Dette manuelle arbeidet vil øke med kvotefleksibilitet som i torskefiskeriene. Slumpfiskordning anses å gi relativt god fleksibilitet i fisket. På nåværende tidspunkt anses det ikke som formålstjenlig å utvide ordningen til fleksibilitet på fartøynivå.

Fiskeridirektoratet har tidligere formidlet at det skal gjøres en gjennomgang av regelverket rundt kvotefleksibilitet. Her skal det blant annet undersøkes om reglene i større grad kan

harmoniseres, i alle fall i bunnfisksektoren. Det tas sikte på å utarbeide et høringsnotat om dette, men arbeidet er noe forsinket.

Nærings- og fiskeridepartementet besluttet delvis på bakgrunn av diskusjonsmøtene for sei og den utfordrende bestandssituasjonen at det ikke skulle gjøres kvoteoverføringer til 2026. Kvoteutnyttelsen i 2026 forventes også å bli svak, slik at det potensielt kan overføres om lag 10 % til 2027. Den faktiske beskatningen i 2027 er usikker, men dette kan medføre at denne øker noe, spesielt enkelte fartøygrupper kan oppleve god tilgjengelighet. I en situasjon der handlingsregelen fravikes på grunn av det lave bestandsnivået synes det ikke rimelig å øke beskatningen gjennom kvotefleksibilitetsordningen. Lavere beskatning vil også medføre en noe raskere oppbygging av bestanden, noe som vil legge til rette for økt uttak både på kort og lengre sikt.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå heller ikke benyttes for overføringer mellom 2026 og 2027.

I den videre saksfremstillingen legges dette til grunn. Det fastsettes foreløpige kvoteenheter ved årsskiftet og nye kvoteenheter fastsettes når fangststatistikken ansees mer komplett i månedsskiftet januar/februar.

4.3. Minstemål

Det alminnelige minstemålet på sei nord for 62°N er 45 cm. I fisket etter sei med not gjelder i utgangspunktet et minstemål på 42 cm nord for Lofotodden, og 40 cm i området sør for Lofotodden til 62°N. I området mellom 66°33'N (polarsirkelen) og 62°N er det likevel fastsatt et minstemål på 35 cm inntil de første 3 000 tonn sei er beregnet oppfisket uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene.

4.4. Fordeling på reguleringsgrupper

Fordelingen av kvoten på ulike fartøygrupper har ligget fast over relativt lang tid. I dialogmøter i regi av NFD har forvaltningen av seibestanden blitt diskutert. HI har her trukket frem at faste kvoteandeler mellom grupper som beskatter ulike aldersgrupper i bestanden vil være spesielt problematisk i situasjoner der det er betydelige endringer i aldersfordelingen i bestanden og spesielt ved nedgang i kvoten. Dette er nettopp situasjonen for seibestanden de seneste årene, noe som kan tilsi at fordelingen mellom grupper bør vurderes.

Det er klart at endringer i kvotefordelingen vil ha fordelingsmessige konsekvenser, både i flåteleddet og i den videre verdikjeden. Eventuelle endringer i denne bør derfor utredes og diskuteres grundig, og ligger utenfor hva som bør behandles i reguleringsmøtet.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn å videreføre den gjeldende fordelingen på de ulike fartøygruppene som vist i tabellen under:

Tabell 9 Foreslåtte gruppekvoter i 2027

Redskapsgruppe	Andel	Gruppekvote (tonn)
Trål	37	41 007
Not	25	27 708
Konvensjonelle	38	42 115
Sum	100	110 830

[1]I tillegg kommer 936 tonn rekrutteringskvoter i lukket kystgruppe under 15 meter hjemmelslengde

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i de følgende delkapitlene.

4.5. Reguleringer i notfisket

4.5.1. Fartøykvoter

Gruppekvoten for seinotfisket i 2027 er vist over. På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en viss overregulering. Denne har blitt redusert fra tidligere høye nivå. Fiskeridirektøren mener det er hensiktsmessig å regulere notfisket med maksimalkvoter og garantert kvantum.

I flere år har de minste fartøyene blitt tildelt maksimalkvoten som garantert kvote. Dette primært for å gi disse gode forutsetninger for å kunne gjennomføre fisket. Dette gjelder bare om lag 20 fartøy som disponerer en enda mindre andel av kvotefaktorene og relativt få av disse har drevet betydelig seinotfiske. Det synes dermed å være hensiktsmessig å videreføre dette.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at fartøy med hjemmelslengde under 15 meter får overreguleringen som garantert kvantum.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Notfisket har i hovedsak funnet sted på kysten av Møre på vårparten og på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote som fastsettes, og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. Det gjøres oppmerksom på at ordningen med fiske av 3000 tonn med redusert minstemål sør for polarsirkelen foreslås avviklet senere i reguleringsforslaget.

Det er registrert til sammen 396,114 kvotefaktorer i den lukkede delen av seinotfisket, dvs. fartøy over 13 meter med deltakeradgang og fartøy med seinottillatelse. I tillegg deltar et antall fartøy i åpen gruppe. I inneværende år er det benyttet 15 % overregulering. Gruppekvoten ligger an til å bli betydelig underutnyttet, om lag som fjoråret.

Neste års gruppekvote vil være betydelig lavere enn årets. I tillegg kan forsiktighetshensyn knyttet til minstemålsproblematikken tale for relativt lav overregulering. Fiskeridirektøren anbefaler på denne bakgrunn å videreføre en overregulering på 15 %.

Tabell 10 Forslag kvoter i seinotgruppen

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
under 15 meter	1,00		76,09
15 – 20,9 meter	1,50	114,13	99,24
21 – 22,9 meter	2,03	154,46	134,31
23 – 25,9 meter	2,43	184,89	160,78
26 meter og over	2,82	214,57	186,58
Seinottillatelse	5,64	429,13	373,16

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i Tabell 10, noe som tilsvarer en garantert kvoteenhet på 66,1627 for fartøy på eller over 15 meter hjemmelslengde. Dette er beregnet ut fra en avsetning på 1 500 tonn til åpen gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter sei med not og i konvensjonell gruppe kan fiske begge seikvotene.

4.5.2. Forhåndsstenging, prøvefiske og lengdemåling

I fjor ba Nærings- og fiskeridepartementet om en drøfting av utfordringene med sei under minstemål og forslag til tiltak som reduserer fisket under minstemål betydelig. Resultatet av denne diskusjonen var tiltak i seinotfisket. Viktige fiskefelt ble forhåndsstengt, og det ble stilt krav om prøvefiske og lengdemåling av fangstene.

Størrelsen på effekten av disse virkemidlene er usikker, men Fiskeridirektoratet anser det som høyst sannsynlig at disse har bidratt til mindre fiske av små fisk. Det er rimelig å anta at fisket ville vært større uten forhåndsstengingen av felt. Økt fiske ville sannsynligvis også gitt økt beskatning av fisk under minstemål. Potensielt kunne forhåndsstengingen medført at gode felt var stengt og at fiskeflåten ble henvist til felt med svakere størrelsesammensetning. Fiskeridirektoratet gjorde imidlertid prøvefiske med flere fartøy på de stengte feltene i tett dialog med næringsaktører svært tidlig i sesongen. Disse ga svært svake resultater og feltene kunne ikke åpnes.

Stengte felt medfører også at det oppleves lettere å få kontrollert sammensetningen på det aktuelle feltet. Erfaringene tilsier at fartøy i større grad kontakter Sjøtjenesten for å gjennomføre prøvekast.

Lengdemålingsresultatene fra fiskeflåten ga i noen tilfeller grunnlaget for stenging av fiskefelt. Dette tilsier også at dette virkemidlet har bidratt til å redusere fangst av fisk under minstemålet. Lengdemålingen har sannsynligvis bidratt til bedre kunnskap om størrelsessammensetningen i de enkelte notkastene, noe som kan ha gitt bedre beslutninger fra skipperen om hvor og om det skal fiskes. Dataene vil også være nyttige for bestandsestimeringen og vurderinger av ulike beskatningsmønstre.

Bestanden synes fortsatt å ha relativt store årsklasser fisk som er tett rundt minstemål. Tilgjengeligheten i seinotfisket har vært relativt god og det synes fortsatt dermed å være betydelig risiko for at det fiskes for mye liten sei. Resultatene fra både myndighetskontrollerte fangster og egenrapporteringen fra fiskefartøyene viser at en betydelig del har hatt relativt høy andel fisk under minstemål, ofte nær maksimalt tillatt andel. Risikoen forsterkes av at det ofte er en betydelig andel av fangsten som måles til akkurat over minstemål. Dette betyr at resultatene er sårbare for målefeil og skjevheter i utvalg.

Figur 4 viser andelen fisk under minstemål som er rapportert per hal fra fartøyene i 2026. I april til juni foregikk fisket i all hovedsak på Møre- og Trøndelagskysten der tillatt andel er 30 % når det generelle minstemålet gjelder og 10 % ellers. De fleste dagsgjennomsnittene er innenfor tillatt andel, men det er også relativt mange observasjoner både nær og over grensene. Som nevnt er det også en stor andel av fisken som rapporteres å være akkurat over minstemål. Dette betyr både at det etter all sannsynlighet er fisket en del små fisk og at fangstaktiviteten gir en betydelig risiko for fiske av små fisk. Fartøyene greier tydeligvis ikke alltid å unngå dette og flere synes å ta høy risiko når det settes not.

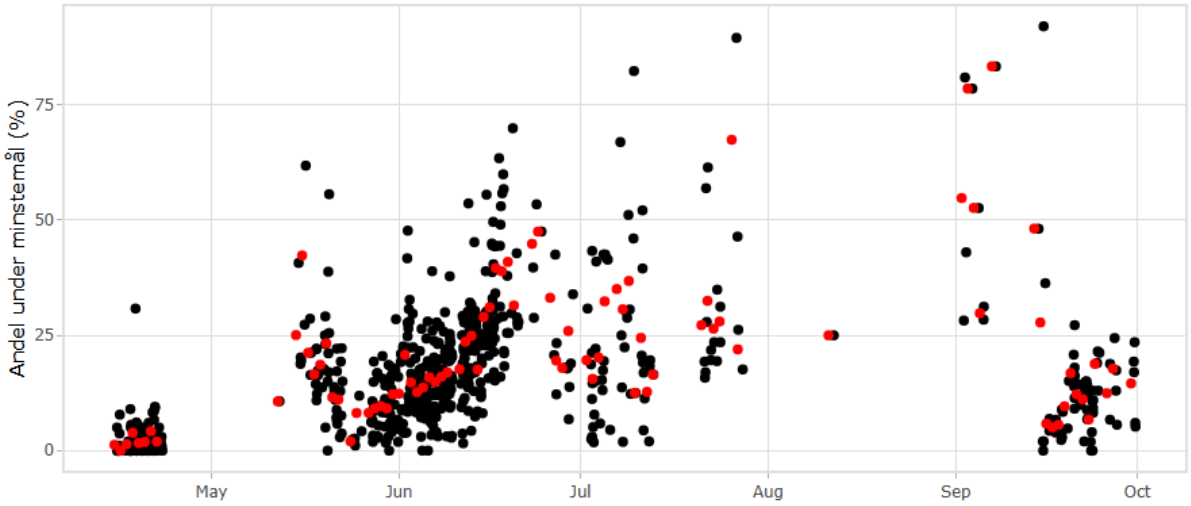
Notfisket etter sei synes altså å ha en viss risiko for fangst av små fisk. Denne problematikken forsterkes gjennom at fangstmengden i hvert notkast kan være høy. I årets fiske er det eksempler på enkeltkast på 200 tonn. Det er dermed spesielt viktig å påse at feltene som er åpne med høy sannsynlighet gir fangster med tilfredsstillende sammensetning. Forhåndsstenging bedrer dette og motiverer som nevnt fiskeflåten i sterkere grad til å bidra til at felt blir undersøkt.

Fiskeridirektoratet har fått kritikk for at ordningen med lengdemåling påfører fiskeflåten betydelig ekstraarbeid. Når det gjøres små og mange kast er Fiskeridirektoratet enig i at

dette kan medføre et visst ekstraarbeid. Også når det gjøres gjentatte kast på samme område kan ytterligere lengdemålinger medføre et arbeid som ikke gir stor nytte. Fiskeridirektoratet har lagt til rette for en svært enkel innmelding av disse data, og anser ikke dette å være spesielt arbeidskrevende. Hovedarbeidet ligger i målingen av 100 fisk. Fiskeridirektoratet anser ikke at dette representerer en stor arbeidsmengde, og at denne kan gjøres av mannskapet når det er ledig tid.

I vurderingen av om årets virkemidler skal videreføres vil HIs vurderinger av årsklassestyrker spille en betydelig rolle. Risikoen for fangst av små fisk øker med sterke årsklasser små fisk og spesielt når disse er forskjøvet mot 3-åringer. Disse dataene foreligger imidlertid ikke før trolig på nyåret. Det vil også være usikkerhet i disse dataene og andre faktorer som er av betydning. Ved en eventuell videreføring av virkemidlene, helt eller delvis, vil det være rimelig å diskutere disse nærmere med næringsorganisasjonene. Det kan eksempelvis være aktuelt å redusere antallet fisk som måles og om det er behov for målinger ved gjentatte hal på samme felt og samme tid.

Fiskeridirektøren foreslår at en eventuell videreføring av årets virkemidler vurderes etter årsskiftet når data fra HIs tokt er tilgjengelige. Justeringer i utformingen vil bli diskutert med næringsorganisasjonene.

Figur 4 Andel fisk under minstemål rapportert fra fiskefartøyene. Individuelle observasjoner i svart og røde punkter angir gjennomsnitt per døgn. Kilde: Egenrapporterte data fra seinotfartøy

4.5.3. Redusert minstemål sør for 66° 33' N

Nærings- og fiskeridepartementet har bedt om at ordningen med redusert minstemål sør for 66° 33' N frem til de første 3000 tonn er fisket drøftes i reguleringsmøtet. Det bes spesifikt om vurderinger om selve minstemålet på 35 cm og mengden som tillates fisket med et slikt minstemål er hensiktsmessig.

Bakgrunn

Etter en oppvekst på grunnere vann vandrer seien gradvis ut fra kysten og til dypere vann. Vandringsmønsteret påvirkes trolig av mange faktorer og har stor påvirkning på tilgjengeligheten for ulike redskapstyper. Stimer av småsei finnes ofte rundt «skaller» og den er her generelt godt tilgjengelig for notfiske. Den vandrer gjerne noe senere ut til disse områdene i nord, slik at seien i det sørlige området generelt er noe mindre enn i nord i denne fasen.

Minstemålet var i 1980 40 cm og felles for hele kysten. Fiskeridirektøren hadde imidlertid fullmakt til å dispensere for dette sør for 69°30' N ned til et minstemål på 35 cm. Dette ble trolig ofte gjort, men det er ikke undersøkt hvor ofte. Innstillingen fra Seiutvalget i 1982 (Anon, 1982[1]) ga opphavet til mer generelt differensierte minstemål. Fra juli 1982 ble det innført 35 cm til 65°30'N og 37 cm herfra til Lofotodden og 40 cm videre nordover. Dette ble gjort med bakgrunn i hensynet til fisket. Med et minstemål på 40 cm ville en god del av fangstene i sør være ulovlige, og effekten av at det ble større forekomster av større sei ble vurdert som lite sannsynlig. Dette ville spesielt ramme fisket på Møre og i Trøndelag, men ville også være meget merkbart i Nordland. Variasjonene som oppleves i vekst og årsklasser ville gi svært ustabilt fiske.

Etter dette har minstemålet for sei vært diskutert ved en rekke anledninger. Saken har blant annet vært behandlet i reguleringsrådet i 1990 og 1992. Fiskeridirektoratet utredet og hørte en sak i 1997. HI vurderte minstemålene i 2009 og Fiskeri- og kystdepartementet hørte et forslag om økt generelt minstemål til 45 cm i 2012.

Fiskeridirektoratet gjennomførte i 1997 høring av rapporten «En vurdering av minstemålene for sei». I oppsummeringen trekkes det frem at alle høringssvar, med unntak av Fiskerisjefen i Trøndelag, mente at minstemålet på sikt bør heves til 45 cm. De fleste mente at dette burde gjøres gradvis. Dog sier Norges Fiskarlag og Fiskerinæringens Landsforening at notgruppen med et regulert kvantum bør kunne fortsette innenfor gjeldende minstemål.

Fiskeridirektoratet trakk frem at det lenge har vært kjent at økt minstemål vil gi økt bestand, utbytte og større fangstverdi. Bakgrunnen for at minstemålet ikke var økt var at ulike fartøygrupper skulle kunne fortsette sitt tradisjonelle fiskemønster. Dette gjelder spesielt notflåten, og endringer vil også få konsekvenser for fiskemottakene som er avhengige av disse leveransene. Dette vil gi uønskede sosioøkonomiske konsekvenser i de aktuelle kystsamfunnene.

Etter en gjennomgang av fangst og landinger helt ned på kommunenivå trekker Fiskeridirektøren frem at notflåten trenger tid på å tilpasse seg et minstemål på 45 cm. Det vises til at det er størst positiv effekt av å endre minstemålet der det var lavest. Det foreslås at minstemålet på 40 cm benyttes sør til N62. Etter 3 år skal det vurderes hvordan dette kan økes videre til 45 cm. I overgangsperioden foreslås det å tillate inntil 20 % sei under minstemål.

I forbindelse med denne rapporten kom Norges Fiskarlag med et forslag der notfisket nord for Lofotodden hadde 42 cm og 20 % tillatt under minstemål og 40 cm sør for dette. I området sør for 65°30'N skulle minstemålet være 35 cm opptil et kvantum på 3000 tonn. I reguleringsmøtet våren 1997 står det i referatet at dette skulle evalueres etter tre år med sikte på likt minstemål, altså 45 cm for alle områder og redskapsgrupper.

Med små justeringer gikk Reguleringsrådet enstemmig inn for dette forslaget, og i 1999 ble minstemålene økt i tråd med forslaget. Med noen tekniske endringer og små geografiske forskjeller har disse minstemålene vært gjeldende siden. Grensen på 65°30'N ble justert til polarsirkelen i 2009 og det har vært justeringer av hvordan muligheten til 35 cm minstemål er fastsatt.

---

[1] Anon. 1982. Innstilling fra et utvalg til å utrede og legge frarn forslag til reguleringstiltak i det norske seifisket av 4. juni 1982.

Det har også vært endringer i anledningen til å ha fisk under minstemål. På 80-tallet var dette 10 % av vekten i fangsten. Ved innføringen av redusert størrelse for 3000 tonn ble denne økt til 20 % når minstemålet var 40 cm. I 2005 ble dette endret til 20 % av antallet fisk og 30 % når minstemålet var 40 cm. Nå er dette generelt 20 % i antall og 30 % bare for området sør for polarsirkelen når minstemålet er 40 cm.

Fiskeridirektoratet har ikke funnet øvrige dokumenter som beskriver avveiningene som ligger bak det reduserte minstemålet for de første 3000 tonnene. I Fiskeri- og kystdepartementets høringsnotat om minstemål for sei fra 2012 ble bakgrunnen for dette beskrevet som en avveining av ulike hensyn, presumptivt for at det kan gjennomføres et notfiske i rimelig utstrekning.

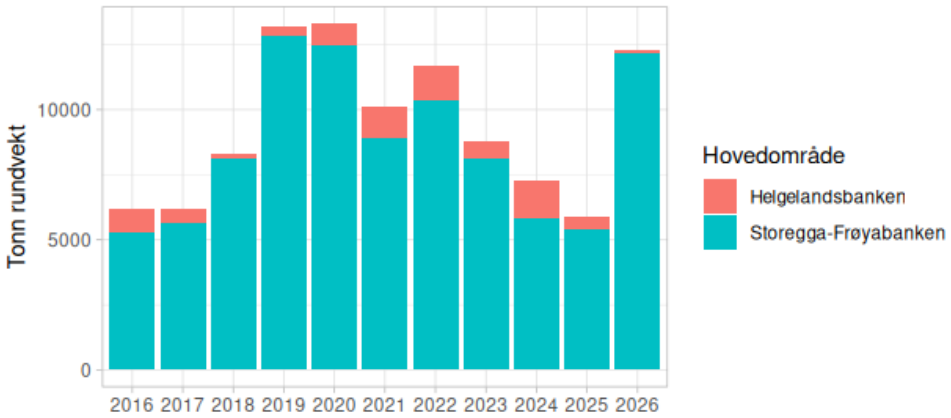
Det ble også bebudet at områdevern skulle vurderes utvidet gjennom at områder der det erfaringsmessig var høy andel fisk under minstemål ble holdt stengt.

Alternativ

Redusert minstemål for de første 3000 tonnene fremstår som et unntak fra en generell regel med 40 cm minstemål. Fiskeridirektoratet vil derfor videre først og fremst diskutere en oppheving av dette unntaket. Dersom det anses relevant vil det gjøres betraktninger rundt mengden som tillates fisket med redusert minstemål.

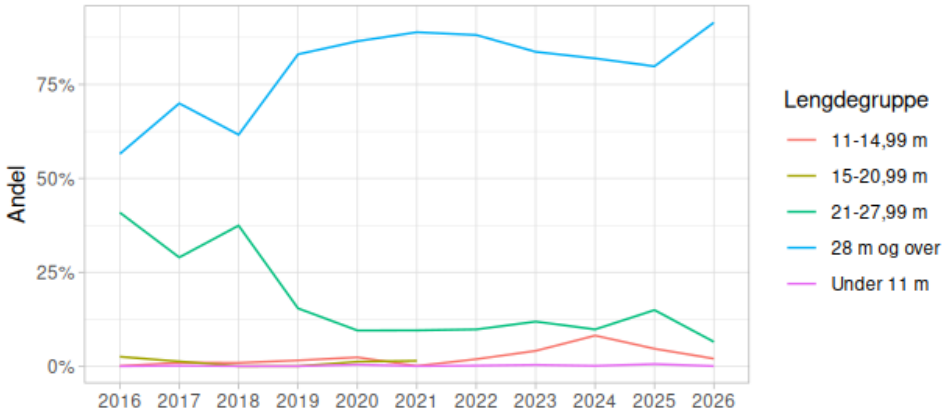
Seinotfisket i området

Fisket i det aktuelle området har variert i omfang, men har i all hovedsak funnet sted utenfor Møre og Trøndelag de siste 10 årene. I all hovedsak gjøres fisket i første halvår, og bare en svært liten andel er fisket i juli og august i samme års intervall.

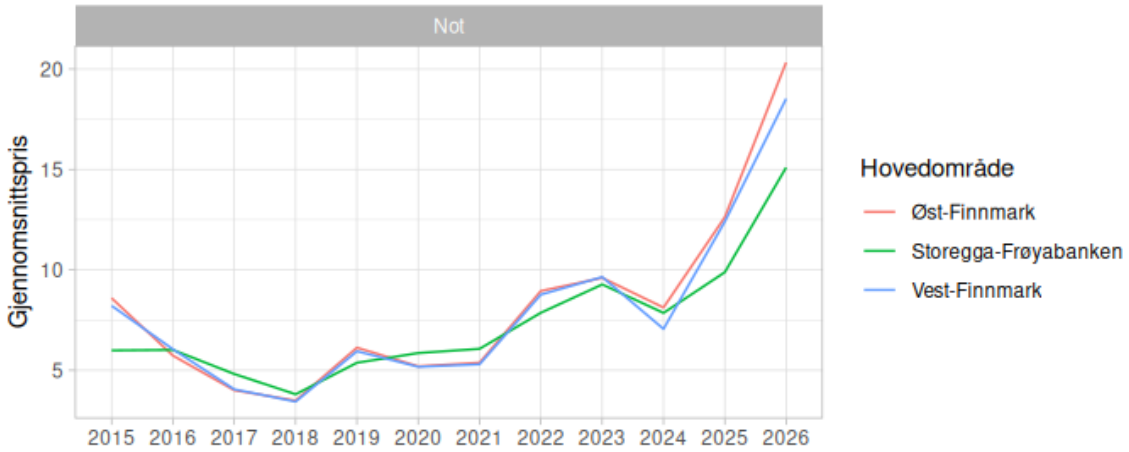
Figur 5 Fangst av sei med not (Kilde: Landings- og sluttseddeldata per 5. okt 2026)

Hvilke fartøy som driver fangsten kan være av betydning, og landingene per lengdegruppe er beskrevet i Figur 6. Frem til 2018 ble en betydelig andel, om lag 35-40 % fisket av fartøy mellom 21 og 28 m, mens det resterende i all hovedsak ble gjort av større fartøy. Etter dette har fangstene har i økende grad blitt gjort av relativt store fartøy, på eller over 28 m største lengde. De senere årene har andelen fra denne gruppen generelt vært om lag 85 %. Bare en liten andel er fisket av mindre fartøy.

Figur 6 Andel av landingene per lengdegruppe, sei fanget med not i hovedområdene 6 og 7

Verdiskapingsmessig er prisoppnåelse en viktig faktor. Gjennomsnittsprisene som er oppnådd fra seinotfangster fra Møre- og Finnmarkskysten er illustrert i Figur 7. Prisene var generelt lave og relativt like mellom de ulike områdene frem til 2024. De to seneste årene har prisene steget kraftig og fisken fra Finnmark har oppnådd om lag 25 % høyere verdi per kg. Prisoppnåelsen påvirkes selvsagt av en rekke faktorer, inklusiv konkurransen om råstoffet i tillegg til mer objektive forhold som størrelse og kvalitet. Prisene som oppnås for fisk fra garn, snurrevad og trål er betydelig høyere enn for not. Samtidig er fangstkostnadene i notfiske trolig noe lavere.

Figur 7 Gjennomsnittspris for seinotfangster fra utvalgte hovedområder

Det er krevende å følge råstoffet i den videre verdikjeden. I tabellen under er landingene de tre siste årene fordelt på mottaksstasjon og rapportert anvendelse. Sistnevnte gir ikke alltid et fullgodt bilde av hva som faktisk produseres, men kan være et utgangspunkt for vurderingene. I tabellen er bare mottaksstasjoner med registrert mottak over 500 tonn ett av årene tatt med. Videre er det sortert etter råstoffkjøp i 2026. I parentes er det angitt hvor stor andel dette utgjør av de samlede landingene på mottaksstasjonen. Bedriften kan i tillegg til dette anskaffe råstoff som er landet ved andre mottaksstasjoner.

Gjennomgangen tyder på at råstoffet de senere årene i hovedsak har blitt frosset rund. I 2026 har om lag 8 500 tonn av totalt om lag 12 500 tonn trolig blitt fryst inn rundt. Om lag 1700 tonn har blitt filetert og om lag 1200 tonn saltet. Det gjøres oppmerksom på at disse anslagene er usikre. Virksomhetens navn er hentet fra Mattilsynets register.

Tabell 11 Kjøp av seinotfangster og andel av totalt råstoffkjøp per mottaksstasjon, seinotfangster bare fra hovedområdene 6 og 7

Mottaks-stasjon	Virksomhetsnavn	Anvendelse	2024	2025	2026
M369	Brødrene Sperre	Frysing	0	298 (1%)	3819 (16%)
M359	Brødrene Sperre Avd Fiskerstrand	Frysing	726 (7%)	2742 (47%)	1999 (71%)
SF320	Lerøy Bulandet	Frossen filet	1082 (42%)	210 (10%)	1678 (52%)
M199	Vikomar	Frysing	832 (2%)		1509 (6%)
M157 / 161	Jangaard Nordmøre	Salting	540 (91%)	226 (91%)	1031 (100%)
M341	Olav E Fiskerstrand	Rundfrysing /konsum	1429 (5%)	1003 (5%)	744 (7%)
M75	Veidholmen Fisk	Konsum			510 (63%)
M2047	Fosnavaag Pelagic	Frysing	1031 (3%)	548 (2%)	366 (2%)
M360	Abs	Salting	263 (36%)	552 (49%)	125 (11%)
M94	Atlantic Dawn Seafoods	Frysing	705 (28%)		

4.5.4. Fiskeridirektoratets vurdering

Vurderingene som ble gjort tidligere er i all hovedsak fortsatt gjeldende. Et eventuelt bortfall av unntaket for de første 3000 tonn i det aktuelle området vil først og fremst trolig bidra til redusert fangst i nettopp dette området. Det vil imidlertid være variasjoner mellom år. Enkelte år utgjør fisket med 35 cm minstemål en svært stor andel av de totale fangstene i området, mens det i 2026 ble fisket et betydelig kvantum etter at minstemålet hadde økt. Det er imidlertid rimelig å anta et redusert fiske i størrelsesorden avsetningen på 3000 tonn. Det er videre grunn til å anta at denne fisken generelt sett da vil fiskes lengre nord og da med høyere minstemål og gjennomsnittsstørrelse. Dette ettersom fisket på Møre- og Trøndelagskysten trolig vil maksimeres innenfor minstemålsbestemmelsene i begge tilfeller.

Redusert fiske av små fisk vil øke langtidsutbyttet fra bestanden noe. Dette grunnet at fiskens vekstpotensiale utnyttes i noe større grad. Trolig vil også førstehåndsverdien øke noe, både som følge av dette og at fisken som landes vil være større.

Størrelsen på disse effektene er usikre. Tidligere analyser har indikert at effekten på langtidsutbyttet av notfisket med lavere størrelse er i størrelsesorden 5-10 %. Havforskningsinstituttet har i senere tid signalisert at det kan være behov for oppdaterte analyser av dette, og at effekten kan være større. I denne sammenheng er det snakk om et relativt begrenset kvantum på 3000 tonn, slik at effekten av dette isolert sett vil være enda lavere.

Konsekvensene for fiskeflåten vil trolig være vesentlig mindre enn tidligere vurderinger har indikert. Trolig vil en del av fisket ikke la seg gjennomføre ettersom størrelsen ikke tillater fiske. Samtidig viste årets sesong at størrelsen en periode i sommer tillot fiske før de viktigste feltene igjen måtte stenge da den større fisken trakk vekk fra disse. Ifølge inspektører med lang erfaring er dette et normalt mønster på Mørekysten. Fiskestørrelsen er først liten, øker noe før den igjen faller.

At konsekvensene for fiskeflåten er redusert skyldes imidlertid primært den teknologiske utviklingen. Oversikten over fangst de senere årene viser at notfisket i all hovedsak er drevet av relativt store fartøy over 28 meter. Fiskeridirektoratet legger til grunn at disse har stor mobilitet og vil kunne drive fisket på andre felt dersom unntaket oppheves.

Også konsekvensene for lokalsamfunnene synes redusert. En stor del av råstoffet synes å ha blitt rundfrosset eller saltet, og bare en mindre andel benyttes til filetproduksjon. De førstnevnte foredlingsanleggene ligger i hovedsak i områder der de har relativt gode muligheter for å benytte annet råstoff. Mange av disse bedriftene ønsker seg trolig større sei som råstoff. Det ble bare funnet en klar filetprodusent, Lerøy Bulandet, blant kjøperne de senere årene. Notseien fra området utgjorde en betydelig andel av landingene på mottaksstasjonen. Det er usikkert i hvilken grad bedriften også anskaffer råstoff fra andre kilder. Det er krevende å vurdere konsekvensene for landindustrien, og det bes om innspill rundt dette.

Et eventuelt bortfall av unntaket fra den generelle bestemmelsen for seinot kan ha implikasjoner for drivstofforbruk og klimagassutslipp. Disse er imidlertid svært vanskelige å forutsi. Redusert fiske med not på de aktuelle feltene kan eventuelt erstattes av tilsvarende fiske lengre nord. Dette vil trolig ha relativt små effekter. Dersom fisket erstattes av eksempelvis trål vil konsekvensene være større. Det er imidlertid snakk om et relativt begrenset kvantum, slik at effekten er liten i forhold til de totale utslippene. Det er også mest sannsynlig med ingen endring i redskapsbruk.

Fiskeridirektøren foreslår å oppheve unntaket fra minstemålsbestemmelsen i området sør for 66 33'N. Videre foreslås det å oppheve adgangen til å ha 30 % fisk under minstemål når minstemålet er 40 cm. Gjennomgangen tyder også på at det bør vurderes å heve minstemålet ytterligere, spesielt for notfisket.

4.6. Reguleringer konvensjonell gruppe

4.6.1. Konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 4 633 tonn.

De siste årene har det vært avsatt et kvantum på 500 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når direktefisket stoppes, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen til bifangst settes til 500 tonn.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og har tidligere vært regulert med maksimalkvoter med relativt høy overregulering. Gruppen består av 13 fartøy med i alt 22,338 kvotefaktorer. I inneværende år har denne gruppen var regulert med svakt overregulerte fartøykvoter på 251 tonn som følge av at kvoteutnyttelsen på fartøynivå har blitt betydelig utjevnet. I likhet med de fleste andre reguleringsgruppene er utnyttelsen så langt i 2026 lav, noe som trolig henger sammen med lav tilgjengelighet. I vurderingen fra fjoråret var det ikke forventet at gruppen skulle være like påvirket. Både trål og snurrevad synes å oppleve svake fangstrater i år. Dette kan tilsi at også seigarnfartøyene vil oppleve svak tilgjengelighet fremover og at det kan være rimelig å øke overreguleringen noe. Dette kan påvirke fangstmulighetene innad i gruppen. I lys av den utfordrende bestandssituasjonen imøteser Fiskeridirektøren innspill på overreguleringsgraden.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med garanterte fartøykvoter per kvotefaktor på 205 tonn, tilsvarende en overregulering på om lag 10 %.

4.6.2. Fartøy i lukket kystgruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket kystgruppe tildeles samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten i lukket kystgruppe settes til 31 586 tonn.

Hver av de fire lengdegruppene i Finnmarksmodellen har egne gruppekvoter. Utgangspunktet for fordelingen av kvoten mellom lengdegruppene var en politisk beslutning. Rent teknisk blir imidlertid gruppekvotene til de enkelte lengdegruppene nå fordelt på grunnlag av fordelingen av kvotefaktorene i gruppene. Dette er nødvendig som følge av manglende «vanntette skott» mellom lengdegruppene i strukturpolitikken som har gjort det mulig å flytte hele eller deler av strukturkvoter på tvers av lengdegruppene i Finnmarksmodellen.

Tabell 12 Kvotefaktorer (strukturkvoter tilordnet der fartøyets grunnkvote tilhørte per 18. okt 2023)

Hjemmels-lengde	Grunn-kvoter	Struktur-kvoter	Sum kvote-faktorer	Fordeling (%)
0 - 10,9 m	2477,0788		2477,0788	26,36 %
11 - 14,9 m	1063,5733	1391,9499	2455,5232	26,13 %
15 - 20,9 m	847,7736	1484,6694	2332,4430	24,82 %
21 - 27,9 m	736,2963	1392,7920	2129,0883	22,69 %
Uoppgitt[1]		3,3593	3,3593	
Totalt	5124,7220	4272,7706	9676,0758	100,00 %

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 19. oktober 2026

[1] Kvotefaktorer som ikke er plassert på et fartøy med hovedtillatelse/grunnkvote p.t

Det er 87,0914 kvotefaktorer i lengdegruppen under 11 meter hjemmelslengde og 191,4918 kvotefaktorer i lengdegruppen mellom 11 og 14,9 meter hjemmelslengde som kan relateres til rekrutteringskvoter. Det er besluttet at fisket innenfor rekrutteringskvotene skal belastes et kvantum tatt fra «toppen» og disse kvotefaktorene (grunnkvotene) holdes derfor utenfor i de videre beregningene. Fartøyene med disse rekrutteringskvotene sine strukturkvoter i hjemmelslengdegruppen 11 til 15 meter er med i beregningen i Tabell 12.

Fiskeridirektøren foreslår at vi benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i Tabell 13.

Tabell 13 Gruppeinndeling og gruppekvoter i 2027

Lengdegrupper	Gruppekvote
Under 11 meter hjemmelslengde*	8 326
11 - 14,9 meter hjemmelslengde*	8 253
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	7 840
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	7 167
Totalt	31 586

*eks. rekrutteringskvoter

Gruppekvotene kan justeres for eventuelt over- eller underfiske av 2026-kvotene, og dersom dette gjøres vil gruppekvotene øke betydelig for alle fartøygruppene. Dette er ikke hensyntatt så langt i reguleringsforslaget.

NFD ba i 2016 Fiskeridirektoratet om å legge frem en ny reguleringsmodell for 2017 for fartøy under 11 meter hjemmelslengde i torskefiskeriene der overreguleringen trappes gradvis ned jo større faktisk lengde fartøyene har.

I tillegg ble det innført en ny modell for overregulering for fartøy med hjemmelslengde over 11 meter basert på forslag fra Norges Fiskarlag i reguleringsmøtet høsten 2016. I denne modellen får fartøy med største lengde over sin hjemmelslengdegruppe halv overregulering i forhold til fartøy med største lengde under eller lik sin hjemmelslengdegruppe.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende reguleringsmodeller for overregulering i lukket kystgruppe i 2027.

Det er svært varierende utnyttelsesgrad for fartøy i kystgruppen, og ulik grad av strukturering. Det er derfor utfordrende å finne en overregulering som treffer godt. Næringen har selv uttrykt at det er viktig å sikre forutsigbarhet og at seifisket kan pågå hele året. Det er uheldig med stopp i fisket for tidlig da det blir lite sei igjen til høstfisket.

Tabell 2 og Tabell 7 viser overreguleringen i henholdsvis 2025 og 2026. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde har over tid hatt lav utnyttelse av gruppekvoten, til tross for at fisket har vært svært fritt. Gruppene på eller over 11 meter har tidligere hatt god kvoteutnyttelse. I år synes imidlertid alle gruppene å få svak utnyttelse. Spesielt snurrevadfiske, som er utbredt i de to største hjemmelslengdegruppene, synes å oppleve redusert tilgjengelighet og fangstrater. Dette kan bety at garnfartøyene i de mindre lengdegruppene vil oppleve det samme fremover. De relativt store unge årsklassene vil trolig bidra til bedring for snurrevadfartøyene på litt sikt.

Totalkvoten for sei er kraftig redusert, og samtidig øker trolig kvotene i andre fiskeri som torsk, hyse, sild, makrell og blåkveite. Det er rimelig å anta at dette reduserer attraktiviteten til seifisket. Prisen på sei har økt betydelig, og trekker i motsatt retning. Tilgjengeligheten forventes fortsatt relativt svak. Fangstprognosene for inneværende år er om lag på nivå med gruppekvotene for neste år. Det er imidlertid betydelig usikkerhet rundt både prognosen og ikke minst neste års fiske. Dette kan tyde på at dagens maksimalkvoter kan gi et fiske om lag på nivå med gruppekvotene, noe som skulle tilsi at overreguleringsgraden økes noe. Samtidig kan spesielt usikkerheten trekke i retning av mer restriktive maksimalkvoter. Overreguleringen kan økes som respons på en annen utvikling enn forutsatt.

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren å videreføre årets overregulering og med garanterte fartøykvoter uten overregulering i bunn. Foreslått overregulering går frem av Tabell 14.

Tabell 14 Forslag til overregulering i lukket kystgruppes fiske etter sei i 2027

Hjemmels-lengde	Største lengde	Overregulering	Overregulering 2027
Under 11 m	Under 11 m	***Hel overregulering***	***3 000 %***
	11 - 14,9 m	Halv overregulering	1 500 %
	Over 15 m	Kvart overregulering	750 %
11 - 14,9 m	Under 15 m	***Hel overregulering***	***200 %***
	Over 15 m	Halv overregulering	100 %
15 - 20,9 m	Under 21 m	***Hel overregulering***	***100 %***
	Over 21 m	Halv overregulering	50 %
21 - 27,9 m		***Overregulering***	***20 %***

Tabell 15 Forslag til maksimal- og garanterte kvoter (tonn) i 2027 for fartøy i lukket kystgruppe med hjemmelslengde under 11 meter

Hjemmels-lengde	Kvotefaktor 2027	Garantert kvote	Maks.kvote s.l. under 11 m	Maks.kvote s.l. 11-14,9 m	Maks.kvote s.l. over 15 meter
under 7 m	1,3137	4,42	136,88	70,65	37,53
7 - 7,9 m	1,5365	5,16	160,10	82,63	43,90
8 - 8,9 m	1,8298	6,15	190,66	98,41	52,28
9 - 9,9 m	2,2637	7,61	235,87	121,74	64,67
10 - 10,9 m	2,4163	8,12	251,77	129,95	69,03

Tabell 16 Forslag til maksimal- og garanterte kvoter (tonn) i 2027 for fartøy i lukket kystgruppe med hjemmelslengde over 11 meter

Hjemmels-lengde	Kvotefaktor 2027	Maks.kvote s.l. lik eller under hj.l.	Maks.kvote s.l. over hj.l.	Garantert kvote
11 - 11,9 m	3,0798	31,05	20,70	10,35
12 - 12,9	3,6587	36,89	24,59	12,30
13 -13,9	4,4232	44,60	29,73	14,87
14 -14,9	5,0347	50,76	33,84	16,92
15 - 15,9	6,5037	43,72	32,79	21,86
16 - 16,9	7,2519	48,75	36,56	24,38
17 -17,9	8,0000	53,78	40,34	26,89
18 - 18,9	8,8288	59,35	44,51	29,68
19 - 19,9	9,5655	64,30	48,23	32,15
20 - 20,9	10,2331	68,79	51,59	34,40
21 - 21,9	9,3656	37,77		31,48
22 - 22,9	9,7605	39,37		32,80
23 - 23,9	10,1552	40,96		34,13
24 - 24,9	10,5501	42,55		35,46
25 - 25,9	10,8571	43,79		36,49
26 - 26,9	11,2519	45,38		37,82
27 - 27,9	11,5699	46,66		38,89

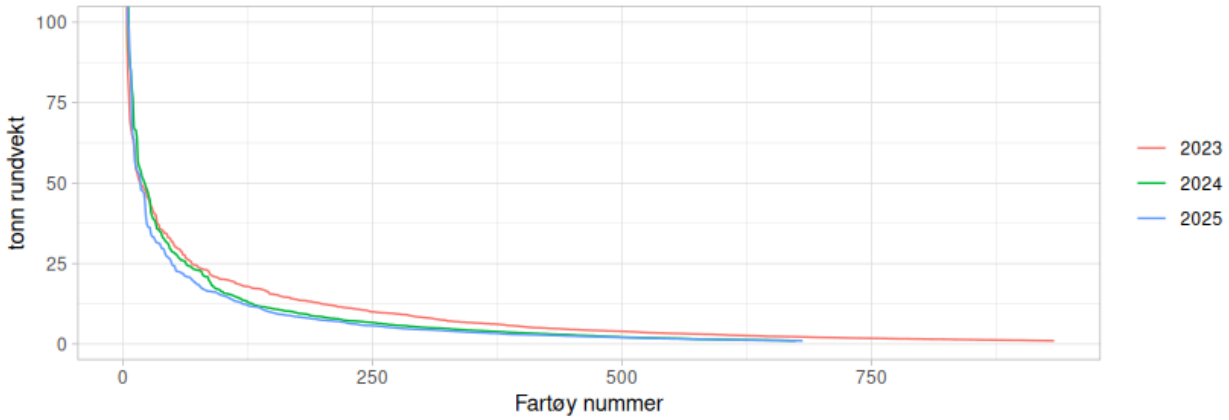
Fiskeridirektøren foreslår maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn i lukket kystgruppe som vist i Tabell 15 og Tabell 16.

4.6.3. Fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år på 14 % av den konvensjonelle kvoten. Dette gir en gruppekvote på 5 896 tonn ikke hensyntatt kvotefleksibilitet.

Gruppen har generelt ikke utnyttet gruppekvoten fullt ut de senere årene, og det har ikke vært behov for å begrense fartøyenes fiske. Med den vedtatte kvoten er gruppekvoten på et nivå der dette vil være nødvendig. De fire siste årene har samlet fangst vært mellom om lag 6250 og 8400 tonn. Det er krevende å anslå fisket i 2027. Torskekvoten går noe opp, og vil trolig redusere seifisket noe. Samtidig er prisen på sei økt, og fisketakten i år har økt til tross for at tilgjengeligheten trolig har vært redusert i forhold til tidligere år.

Det er svært stor variasjon i fartøyenes fiske. Et lite antall fartøy fisker svært mye sei som vist i figuren under. Her er y-aksen avgrenset til 100 tonn og bare fartøy med fangst over 1 tonn vist.

Figur 8 Fangst av sei per fartøy i åpen gruppe i årene 2023-2025

Dersom det tas utgangspunkt i en fangstprognose inneværende år på 7500 tonn tilsier neste års gruppekvote at det vil være behov for å redusere fangsten med om lag 1500 tonn. Det er krevende å finne fartøykvoter som samsvarer med dette. Tabell 17 under oppsummerer mengden og antall fartøy som ville blitt omfattet av ulike begrensninger i fartøyenes fangst de tre siste årene. Inneværende år er ikke tatt med ettersom fisket fortsatt pågår.

Det gjøres oppmerksom på at dette er en statisk øvelse som ikke tar hensyn til endringer i deltagelse eller aktivitet blant fartøyene. Dersom fisket stoppes, kan det være rimelig å tillate fartøyene å fiske en minimumsmengde. Også denne er krevende å fastsette.

Tabell 17 Redusert fangst (tonn) ved ulike tenkte maksimalkvoter. Antall fartøy i parentes.

Maksimalkvote	2023	2024	2025
50 tonn	640 (17)	750 (21)	741 (17)
25 tonn	1604 (69)	1638 (63)	1444 (48)

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe tildeles maksimalkvoter på 30 tonn, og en garantert kvote på 4 tonn dersom fisket stoppes.

4.7. Reguleringer trålgruppen

En andel på 37 % av norsk totalkvote (etter avsetninger) gir en trålkvote på 41 007 tonn.

4.7.1. Bifangst av sei for pelagiske trålere nord for 62°N

I de foregående årene har det blitt avsatt 500 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst for de pelagiske trålerne i fisket etter vassild, sild og øyepål. Per uke 41 2026 er det seddelført 74 tonn sei, som det fremgår av Tabell 5 foran. De foregående årene har landingene variert mellom 213 og 67 tonn.

Ved fiske etter kolmule og øyepål med småmasket trål sør for 64° N er det tillatt å ha inntil 20 % bifangst av andre arter, herunder sei, i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild er det tillatt å ha inntil 5 % bifangst av andre arter, herunder sei, til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig trålfiske og hensynet til å begrense bifangstadgangen så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Basert på erfaringene fra de siste år, kan det synes hensiktsmessig å videreføre avsetningen til bifangst på nivå med inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 500 tonn sei til dekning av bifangst for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fra og med 2014 ble totalt kvantum sei per tråler redusert fra 150 tonn til 100 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 100 tonn sei som bifangst.

4.7.2. Fordeling mellom trålere med torsketråltillatelse og trålere med seitråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår 80 % til torsketrålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse.

Fratrukket bifangstavsetningen på 500 tonn til industritrålfiske, gir dette sei og torsketrålerne gruppekvoter på henholdsvis 7 701 og 32 806 tonn. Det er her ikke gjort forsøk på å prognostisere fisket resten av året, og også disse gruppene kan påvirkes av overføringer på totalkvotenivå. Det tas ikke sikte på overregulering i gruppene.

Torsketrålerne og seitrålerne har tidligere år vært regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn. Med kvotefleksibilitet på gruppenivå fra 2016, er det mindre behov for overregulering.

Basert på siste års erfaringer og innspill fra næringsorganisasjonene mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med fartøykvoter uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at torske- og seitrålerne reguleres med fartøykvoteenhet på henholdsvis 319 og 615 tonn.

Per 19. oktober 2026 var det 102,9133 og 12,5275 kvotefaktorer i de to gruppene.

FISKERIDIREKTORATET